

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Urto/11/2021
Identifikačné číslo spisu:	6021010025
Dátum vydania rozhodnutia:	05.01.2022
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2022:6021010025.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Serbovej a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci E. T. v konaní o uznaní a výkone rozhodnutia na území Slovenskej republiky, na neverejnom zasadnutí konanom 5. januára 2022 v Bratislave, o odvolaní E. T. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/6/2021 z 19. októbra 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku odvolanie E. T. s a z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom, sp. zn. 5Ntc/6/2021 z 19. októbra 2021 postupom podľa § 16 ods. 1 písm. b), písm. f) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 549/2011 Z. z.“) odmietol na území Slovenskej republiky uznanie a výkon rozhodnutia Krajského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv 29/20m z 20. júla 2020, právoplatného 24. júla 2020, ktorým bola občanovi Slovenskej republiky E. T., nar. XX. E. XXXX v U., trvale bytom S. č. XXXX/X, S. J., toho času v ústave pre duševne chorých páchateľov v Rakúskej republike, uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody, a to umiestnenie do ústavu pre duševne chorých páchateľov podľa § 21 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka za skutky, za ktorému hrozil trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, ak by bol obvinený zo zločinov ťažkého ublíženia na zdraví podľa §§ 15, 84 ods. 4 Trestného zákonníka a §§ 83 ods. 1, 84 ods. 5 č. 1 Trestného zákonníka, a ktorých sa dopustil 18. apríla 2020 vo Viedni pod vplyvom stavu nepričetnosti (§ 11 rakúskeho Trestného zákonníka) založenej na duševnej a emocionálnej abnormalite vyššieho stupňa, konkrétne akútnej psychóze v kontexte existujúceho schizofrenického ochorenia, na tom skutkovom základe, že

A./ sa pokúsil C. E. úmyselne spôsobiť ťažké ublíženie na zdraví tým, že ju udral niekoľko krát silno päťou do hlavy a tváre a strhol ju na zem, čím utrpela pomliaždeninu a krvnú podliatinu v oblasti ľavej jarmovej kosti, pomliaždeniny a krvné podliatiny v mäkkých lebečných krytoch oblasti pravého čela a kožné odreniny v oblasti ohybu ľavého laktového kĺbu a nad pravým kolenným kĺbom;

B./ E. H. bola určitým spôsobom v ohrození života spôsobeným úmyselným ublížením na tele, pričom ju silno udrel odzadu do krku, a tým padla na vozovku a tvárou narazila na zem, pričom utrpela pomliaždeninu ľavej časti tváre spolu s krvnou podliatinou ľavého krídla nosa a ľavého obočia a pomliaždeninu ľavej strany hrudného koša.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/6/2021 z 19. októbra 2021 podal E. T. odvolanie doručené Krajskému súdu v Banskej Bystrici 1. decembra 2021 (č. l. 89 - 90 spisu) v ktorom uviedol, že na základe rozhodnutia Rakúskej republiky bol vyhostený na 10 rokov, preto prosí, aby bol zaradený do ochrannej psychiatrickej liečby na Slovensku, nakoľko je slovenským občanom.

Odvolanie E. T. bolo doručené na vyjadrenie prokurátorky Krajskej prokuratúry Banská Bystrica (ďalej len „prokurátorka“), ktorá sa do času rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež „Najvyšší súd SR“) o podanom odvolaní E. T. nevyjadrila.

Odvolanie E. T. bolo spolu s trestným spisom predložené na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky 13. decembra 2021.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/6/2021 z 19. októbra 2021, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie E. T. je prípustné (§ 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z.), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 29 zákona č. 549/2011 Z. z., § 309 ods. 1 Trestného poriadku), dospel však k záveru, že odvolanie E. T. nie je dôvodné.

Podľa § 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. „Proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok“.

Podľa § 27 zákona č. 549/2011 Z. z. „Na preskúmanie správnosti a zákonnosti rozhodnutia vydaného v Slovenskej republike sú príslušné sudy Slovenskej republiky“.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. „Ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok“.

Podľa § 16 ods. 1 písm. f) zákona č. 549/2011 Z. z. „Súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak nie je splnená podmienka uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 4 ods. 1“.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. „Rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

- a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,
 - b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na území Slovenskej republiky, alebo
 - c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu“.
- Podľa § 10 ods. 13 Trestného poriadku „Odsúdený je ten, proti ktorému bol vydaný odsudzujúci rozsudok, ktorý už nadobudol právoplatnosť“.

Podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z. „Súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu

rozhodnutia, ak skutok, pre ktorý bolo vydané rozhodnutie, nie je trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a nejde o konanie podľa § 4 ods. 2 a 3; vo vzťahu k daniam, poplatkom, clám alebo k mene nemožno odmietnuť výkon rozhodnutia iba preto, že právny poriadok Slovenskej republiky neupravuje rovnaký druh daní alebo ciel alebo neobsahuje rovnaké ustanovenia týkajúce sa daní, poplatkov, ciel alebo meny ako právny poriadok štátu pôvodu".

Podľa § 23 Trestného zákona „Kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak".

Z obsahu predloženého spisového materiálu vyplýva, že Krajskému súdu v Banskej Bystrici bol 16. augusta 2021 doručený návrh Spolkového ministerstva pre spravodlivosť Rakúskej republiky na rozhodnutie o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia, ktorým bola uložená trestná sankcia spojená s odňatím slobody. Návrh sa týkal rozhodnutia Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv 29/20m z 20. júla 2020, právoplatný 24. júla 2020, v spojení s osvedčením z 10. augusta 2021, týkajúce sa občana Slovenskej republiky E. T., nar. XX. E. XXXX v U., trvale bytom S. č. XXXX/X, S. J., toho času v ústave pre duševne chorých páchatel'ov v Rakúskej republike, o ktorom bolo predmetným rozhodnutím podľa § 429 ods. 4 rakúskeho Trestného poriadku v spojení s § 21 ods. 1 rakúskeho Trestného zákonníka rozhodnuté o jeho umiestnení do zariadenia pre duševne chorých páchatel'ov.

Krajský súd v Banskej Bystrici si vyžiadal vyjadrenie od prokurátorky podľa § 15 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. Vo vyjadrení z 24. septembra 2021 (č. l. 72 - 73 spisu) prokurátorka uviedla, že nesúhlasí s uznaním a následným výkonom rozhodnutia Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv 29/20m z 20. júla 2020, právoplatný 24. júla 2020 na území Slovenskej republiky a to s poukazom na § 4 zákona č. 549/2011 Z. z., z ktorého vyplýva, že cudzozemské rozhodnutie možno na území Slovenskej republiky uznať a vykonať len vo vzťahu k právoplatne odsúdenej osobe, čo v prípade E. T. splnené nebolo, nakoľko rozhodnutie Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv 29/20m z 20. júla 2020, právoplatné 24. júla 2020, nemá povahu odsudzujúceho rozhodnutia a jedná sa o procesné rozhodnutie o umiestnení do ústavu pre duševne chorých. Podľa názoru prokurátorky je daný i dôvod odmietnutia uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z., keďže Krajský súd pre trestné veci Viedeň síce kvalifikoval konanie E. T. ako trestný čin, pri ktorom by vzhľadom na právnu kvalifikáciu a opis skutkov bola splnená podmienka obojstrannej trestnosti skutku, avšak E. T. nebol rozhodnutím uznaný za vinného zo spáchania skutkov. Podľa právneho poriadku Slovenskej republiky má tak rozhodnutie Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv 29/20m z 20. júla 2020, právoplatný 24. júla 2020 povahu procesného rozhodnutia s poukazom na § 236 ods. 1 Trestného poriadku a § 73 ods. 1 Trestného zákona. Prokurátorka navrhla Krajskému súdu v Banskej Bystrici, aby uznanie a výkon predmetného cudzieho rozhodnutia odmietol podľa § 16 ods. 1 písm. b), písm. f) zákona č. 549/2011 Z. z.

Na základe vyššie uvedených skutočností Krajský súd v Banskej Bystrici podľa § 16 ods. 1 písm. b), písm. f) zákona č. 549/2011 Z. z. odmietol uznanie a výkon rozhodnutia Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv/29/20m z 20. júla 2020, právoplatného 24. júla 2020.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 5Ntc/6/2021 z 19. októbra 2021, stotožnil a má za to, že Krajský súd v Banskej Bystrici sa dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami na základe ktorých dospel k záveru, že sú dané dôvody na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 ods. 1 písm. f) zákona č. 549/2011 Z. z. s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. z ktorého vyplýva, že na území Slovenskej republiky nemožno uznať a vykonať cudzie rozhodnutie, ktorým bolo uložené ochranné opatrenie bez vyslovenia viny.

Zároveň Krajský súd v Banskej Bystrici správne konštatoval i dôvod odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 051 Hv 29/20m z 20. júla 2020, právoplatného 24. júla 2020 podľa § 16 ods. 1 písm. b) zákona č. 549/2011 Z. z., pretože skutky, pre

ktoré bolo vydané rozhodnutie, nie sú trestným činom podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, nakoľko E. T. v čase spáchania činov inak trestných, nemohol pre preukázanú duševnú poruchu (duševná a emocionálna abnormalita vyššieho stupňa, konkrétne akútna psychóza v kontexte existujúcim schizofrenickým ochorením) v zmysle ustanovenia § 23 Trestného zákona rozpoznať jeho protiprávnosť, alebo ovládať svoje konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ohľadom konkrétnych skutočností, ktoré E. T. uviedol vo svojom odvolaní konštatuje, že vzhľadom k tomu, že boli splnené dôvody na odmietnutie uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. považuje tvrdenia E. T. za nedôvodné.

Podľa § 518 ods. 4 druhá veta Trestného poriadku „Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné“.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sumarizujúc vyššie uvedené skutočnosti v spojení s tým, že nevzhliadol žiadnu takú skutočnosť, ktorá by odôvodňovala iný záver ako ten, ktorý vyslovil Krajský súd v Banskej Bystrici, pričom námietky E. T. v podanom odvolaní neboli spôsobilé vyvodiť iný záver, rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.